

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 septembrie 2004, ora 10⁰⁰

Ewald Frank

Krefeld, adunarea de duminică

05 septembrie 2004

Fratele RUSS: „Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui! Să zică Israel: Căci în veac ține îndurarea Lui! Casa lui Aaron să zică: Căci în veac ține îndurarea Lui! Cei ce se tem de Domnul să zică: Căci în veac ține îndurarea Lui! În mijlocul strămtorării am chemat pe Domnul: Domnul m-a ascultat și m-a scos la larg. Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni? Domnul este ajutorul meu, și mă bucur când îmi văd împlinită dorința față de vrăjmașii mei. Mai bine este să cauți un adăpost în Domnul, decât să te încrezi în om; mai bine să cauți un adăpost în Domnul decât să te încrezi în cei mari.” Laude și mulțumiri Domnului. Noi putem să spunem că ne bizuim numai pe Domnul. Nu ne putem bizui pe oameni. Nici unul nu se poate bizui pe celălalt. Dacă ne bizuim pe Domnul, atunci nu suntem părăsiți. El va fi cu noi. Dorim să-I aducem cinstea așa cum I se cuvine. Și toți credincioșii să recunoască: în veac ține îndurarea Lui. Să ne rugăm: Tată ceresc, noi ne-am adunat iarăși în locul acesta ca popor al Tău, ca să proslăvim Numele Tău cel sfânt și minunat, fiindcă îndurarea Ta ne poartă zilnic. Laudă și mulțumiri Ție, Numelui Tău sfânt și minunat, și în acest ceas al dimineții. Binecuvântează pe toți cei care au venit, binecuvântează pe toți aceia care au o dorință după harul Tău. Toți aceia care au o dorință în inimile lor să fie binecuvântați. Credincios Dumnezeu, totodată Ți-i aducem și pe toți aceia care doresc rugăciune. Noi avem scrise aici toate dorințele. Tu-i cunoști pe toți.

Noi avem încredere că vei ajuta în acest ceas, căci Tu n-ai izgonit pe nimeni, n-ai refuzat pe nimeni. Cei care au venit la Tine au primit eliberare, vindecare și salvare. Noi Te credem pe Tine, ne punem încrederea în Tine și în acest ceas al dimineții. Binecuvântează-ne și noi suntem binecuvântați. Dăruiește-ne tot ce avem nevoie, vorbește-ne prin Cuvântul Tău cel bun și sfânt. Te rugăm fii cu noi în continuare. Noi cerem totul în Numele minunat și sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Cântăm cântarea „Tu ești vrednic.”

Fratele DANIEL – România: Mulțumim că putem să participăm la o sărbătoare așa de mare. Este cu siguranță ceea ce Dumnezeu face astăzi aici. Bucuria noastră este că Dumnezeu este în acest loc și aici putem să auzim chiar cuvintele din partea lui Dumnezeu. Aici se împlinește și Amos 8:11, unde se vorbește despre o foamete după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. Am venit aici pentru că suntem flămânzi, suntem însetați pentru că aici Dumnezeu poate să facă unitatea Sa prin Duhul și prin Cuvântul Său, pentru că aici binecuvântarea lui Dumnezeu este foarte bogată. Și acest lucru se întâmplă pentru că aceasta este alegerea Lui. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ceea ce a făcut deja în aceste zile, mulțumim pentru dragostea cu care am fost înconjurați, mulțumim pentru că și frații noștri din România într-un număr atât de mare pot să fie aici. Doresc să transmit atât salutarile lor cât și ale celor ce sunt în țară. Și cum am auzit zilele trecute, să permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească fiecăruia. Să păstrăm legătura neîntreruptă cu Cuvântul lui Dumnezeu. Și un cuvânt care mă cercetează mult, auzit miercuri, este că recolta trebuie să fie la fel cu sămânța. Eu cred că așa va fi, așa este, pentru că timpul în care trăim este timpul unei restituiri totale a tuturor lucrurilor. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Binecuvântarea lui Dumnezeu să fie dăruită fiecăruia dintre cei prezenți. Amin.

[Se cântă „Aceasta e ziua Domnului.”] Fratele RUSS: Amin. Credem cu toții acest lucru din inimă, că aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul? Da, este ziua Domnului. Gândiți-vă numai la Cuvântul Domnului – acesta trebuie să se împlinească în toate privințele. Vedem că am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit, și Domnul îi cheamă pe ai Lui din toate popoarele, din toate limbile și

din toate națiunile. Noi putem să fim adunați internațional aici, nu fiindcă am dorit-o noi, ci fiindcă s-a întâmplat prin Domnul. Este voința Duhului Domnului care ne adună aici ca să ascultăm Cuvântul Lui, să ascultăm ce are El de gând ca să ne spună în acest timp de sfârșit. Domnul nu ne face de cunoscut doar ce s-a întâmplat în trecut, ci ne descoperă ce a fost ascuns până în zilele noastre. Acest lucru îl face de cunoscut acum, în prezent. Noi am auzit deja ieri: a luat de-o parte pe ucenicii Săi, și le-a descoperit tainele. Tot așa face Domnul și în zilele noastre: ia pe ai Lui la o parte și le face de cunoscut tainele Sale. Ceilalți oricum n-ar crede-o, ci poate că ar batjocori. Dar noi ne bucurăm fiindcă ne putem pregăti pentru revenirea Lui care va fi în curând. Noi Îl vom vedea așa cum este. Dar trebuie să fim pregătiți, frați și surori. Așa cum o spune Scriptura, nu doar untdelemn în lampă, ci și rezervorul să fie plin. Așa ni se spune în Sfânta Scriptură, ca o pildă: au fost cinci fecioare înțelepte și cinci neînțelepte. Noi trebuie să primim Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Nu avem voie să ne închidem, ci să ne deschidem. Și când începe Duhul să lucreze, trebuie să-L lăudăm și să-L proslăvim până când ne va umple cu puterea de sus. Domnul dorește s-o facă. El a promis-o. laudă și mulțumire și cinste Numelui Său cel sfânt și minunat..

Suntem bucuroși că suntem aici în dimineața aceasta. Suntem bucuroși pentru fratele nostru Frank căruia Domnul i-a dăruit un har deosebit astfel încât să ne facă de cunoscut prin el planul Domnului. Dăm cinstea lui Isus cântând cântarea 153 „Eu sunt bucuros o, Doamne, pentru că sunt al Tău.” Acum, fratele Frank:

Mulțumesc frumos. Să-mi exprim mai întâi dezamăgirea. Mi-ar fi plăcut să aud un amin puternic din partea adunării, și la fel I-ar fi plăcut și lui Dumnezeu. Ceea ce s-a spus aici în numai câteva minute a fost atât de scump, atât de extraordinar iar poporul tace. În Vechiul Testament când Dumnezeu a vestit cele 12 binecuvântări toți trebuiau să răspundă cu „Amin”. Toți trebuiau să răspundă cu „Amin”. Ca să fiu sincer, eu nu știu dacă putem continua în acest fel. Dumnezeu trebuie s-o audă că noi suntem în pas cu interiorul nostru, că Cuvântul lui Dumnezeu ne vorbește. Iar următorul lucru este: știți cum începe ultimul mesaj către biserică? Să vi-l citesc din Apoc. 3, apoi vom

cânta și „Vino de sus, vino, Duhul Domnului.” Noi nu suntem aici numai ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu, ci suntem aici ca să-l primim, ca să-l credem, și să-l trăim. Noi trebuie să ținem pasul cu interiorul nostru și să spunem „amin” la Cuvânt. Apoc. 3:14: „Îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i: Iată ce zice Cel ce este Amin, El este AMIN, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu.” Aici nu este vorba despre zidirea cerului și a pământului, nu este vorba despre facerea lucrurilor care se văd, ci este vorba despre zidirea lui Dumnezeu. „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă.” Să ne ridicăm și să cântăm „Vino de sus, vino Duhul Domnului.”

Doamne iubit, Tu Dumnezeul veșnic credincios, noi Te rugăm pentru călăuzirea și inspirația Duhului Tău cel Sfânt. Toată adunarea o aducem sub paza sângelui Mielului. Doamne iubit, numai Cuvântul Tău să fie lumina picioarelor noastre. Tu să ai calea Ta proprie cu noi, și fie ca roadele pentru veșnicie să răsară, și fie ca Cuvântul Tău să îplinească scopul pentru care a fost trimis. Tu ni l-ai trimis, Tu ni l-ai descoperit, Tu ai făcut din Cuvântul scris un Cuvânt viu și descoperit. Binecuvântează-ne și fii cu noi în Numele Sfânt al lui Isus. Amin.

Puteți lua loc. Aș vrea de asemenea să vă urez bun venit tuturor, și-i salut pe toți dintre toate popoarele, limbile și neamurile. Dacă frații noștri din Chile ascultă acum Cuvântul – cu voia lui Dumnezeu în 7 octombrie la 13:30 sunt în Conception. Dacă se ascultă în Lima, dacă va vrea Dumnezeu vom fi acolo în 9 octombrie la 12:05. Aceasta este călătorie cea lungă cu 18 opriri 11:46 și nădăjduim că Dumnezeu va face toate lucrurile bine și va duce totul la bun sfârșit.

Un cuvânt pentru toți frații slujitori care sunt aici din diferitele țări, din Cehia, Slovacia, Franța, Belgia – nu vă simțiți uitați – din România și de pretutindeni – nu vă simțiți trecuți cu vederea. Noi vă apreciem pe toți și vă iubim pe toți și credem că Dumnezeu v-a așezat acolo unde vă găsiți, ca mărturie, așa cum au recunoscut aceasta frații noștri din Africa, pentru a duce mai departe același Cuvânt, aceeași descoperire pe care ne-a dat-o Dumnezeu ca s-o ducem mai departe.

Am auzit că după adunările din Africa frații au venit din nou în legătură unii cu alții, și că despărțirile au ajuns la un sfârșit, că frații au renunțat la căile lor personale și au fost readuși pe calea Domnului, și că unirea Duhului a fost restabilită. De fapt întotdeauna cei ce provoacă despărțiri sunt frații slujitori. Nu turma face acest lucru, ci întotdeauna sunt de vină păstorii. Și de aceea Dumnezeu a vorbit deja prin prorocul Ezechiel că sunt păstori care se păstoresc pe ei înșiși. „Vă voi da păstori după inima Mea...” Și desigur că acest lucru se întâmplă și în vremea noastră.

Noi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că în inima noastră a fost pusă teama de Dumnezeu și respectul pentru Cuvântul Său, și că într-adevăr fiecare răstălmăcire a Cuvântului ne produce dezgust. Și nu este potrivit să spunem acest lucru aici, dar uneori răstălmăcirile fac chiar ca stomacul să ți se-ntoarcă pe dos. Pur și simplu nu poți suporta răstălmăcirile. Și știți de ce? Pentru că acestea vin de la Dușman. Prima răstălmăcire a Cuvântului a avut loc în grădina Edenului. Și de câte ori a subliniat fratele Branham și a spus că a fost de-ajuns să se adauge sau să se schimbe nu un capitol întreg, nu un verset întreg, ci numai un singur Cuvânt. Atât a fost de-ajuns. Și de aceea în locul acesta noi avem voie și putem să nu tolerăm nimic decât dacă este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și nu ne bazăm numai pe un singur verset, ci întotdeauna pe mai multe versete. De ce avem patru evanghelii, dacă ar fi fost de ajuns una singură? De ce avem cartea Faptelor? De ce îi avem pe prorocii Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel și pe toți ceilalți dacă un singur Cuvânt profetic ar fi fost de-ajuns. Iar după aceea avem Vechiul Testament și Noul Testament, cu adevărat într-o armonie deplină. Eu spun acest lucru întotdeauna cu o mulțumire interioară: dr. Larkin a numărat și a scris că în Noul Testament sunt 845 de citate din Vechiul Testament. Așa că Noul Testament conține dovada că tot ce a spus Dumnezeu de la început s-a împlinit și acest lucru poate fi verificat. Și dacă noi spunem că Dumnezeu face toate lucrurile conform cu Cuvântul Său, atunci trebuie să mergem direct la început și să spunem că Ioan botezătorul a fost un proroc făgăduit. Și apoi trebuie să mergem mai departe, și în Luca 4 Domnul nostru a luat cartea prorocului Isaia și a

citit de acolo și a spus: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.” Apoi în Luca 24 este scris: „Nu trebuia să se întâmple tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Psalmi și în proroci?” Tot ceea ce-l privește pe Mântuitorul a fost scris. Tot ce-i privește pe cei mântuiți este scris. Întregul plan de mântuire al Dumnezeuului nostru a fost prevestit și scris mai dinainte și se desfășoară până la desăvârșire.

În locul acesta noi am pus accentul îndeosebi pe Cuvânt, așa cum Domnul i l-a descoperit fratelui Branham. Noi nu am vorbit prea des despre cutremure – nu în mod deosebit despre acestea – dar pentru toți care au auzit despre aceasta, pentru astăzi a fost prezis marele cutremur - scufundarea Coastei de Vest din USA. Iar fratele care a spus lucrul acesta, a fost cam șmecher: el a spus: „Dacă se împlinește, atunci mă puteți numi proroc. Iar dacă nu se împlinește, atunci uitați-o.” Dar așa simplu n-o poți face. Noi toți știm că fratele Branham a văzut lucrul acesta. Desigur că în 1906 Los Angeles a fost orașul ales de Dumnezeu de pe pământ pentru a se face străpungerea deplină prin revărsarea Duhului Sfânt după două mii de ani. Și nu folosește la nimic dacă se amintește despre Azusa Street și despre dl. Parham și oamenii care au fost martori la acest lucru. Întrebarea este: ce s-a întâmplat de atunci încoace? Aceiași oameni care au fost umpluți cu Duhul Sfânt înaintea primului război mondial, după cel de-al doilea război mondial au fost martori și la slujba fratelui Branham – cel puțin cea mai mare parte dintre ei. Dar dacă ne uităm la aceste lucruri, n-a mai rămas nimic folositor pentru Dumnezeu. A devenit o nouă organizație, sau mai multe organizații, Trinitarienii și Unitarienii – desigur că sunt diferite mișcări Penticostale, și toți, nu numai trinitarienii care vorbesc atât de mult în limbi chiar și până în ziua de azi – și ei vorbesc pe lângă Dumnezeu pentru că ei nici măcar nu au inclus în programul divin ceea ce Dumnezeu a spus cu adevărat. De când vorbește Dumnezeu prin Duhul și trece pe lângă toate făgăduințele Sale? Nu! Când Dumnezeu vorbește prin Duhul atunci El călăuzește în făgăduințe și în împlinirea acestora și astfel recunoaștem că lucrurile vin de la Dumnezeu.

Deci scufundarea va avea loc. Și fratele Branham a spus cu privire la fiul său Billy Paul care s-a născut în 1935 dacă nu greșesc eu: „Tu nu vei fi un bătrân când peștii mării vor înota prin locul pe care stai acum.” Foarte frumos. Acum el are aproape 70 de ani și noi nu știm când se va întâmpla. Dar în locul acesta noi nu am pus preț pe ziua sau ceasul când se va întâmpla. Ci noi am pus accent pe faptul că biserica este chemată afară, spălată, curățată și pregătită până când plăcerea lui Dumnezeu se va odihni peste noi și pecetluirea cu Duhul Sfânt poate într-adevăr să aibă loc. Astfel încât să nu fie doar o ungere cu Duhul Sfânt, ci să vină descoperirea Duhului când Dumnezeu vorbește prin Duhul conform Cuvântului Său. Puteți cerceta acest lucru în Luca 1, Luca 2 – fie Maria, fie Zaharia, fie Simon – toți aceia peste care a venit Duhul lui Dumnezeu au citat un verset după altul. De ce? Pentru că ei erau călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Dușmanul folosește întotdeauna același șiretlic. El rămâne la temă, la temele biblice, dar se ferește de adevăr. Desigur că el este contrar adevărului, și atunci când spune o minciună atunci vorbește din interiorul său. Așa cum Dumnezeu care ne-a spus Adevărul și care El însuși este Adevărul a vorbit din interiorul Său.

Numai câteva puncte acum, ca să vedem cât este de necesară înțelegerea corectă a Cuvântului lui Dumnezeu. Eu mă gândesc la timpul Reformei. În câțiva ani, în anul 2017 se vor împlini 500 de ani de la începutul Reformei. Și aceia care în vremea aceea au crezut și au fost botezați au trebuit să treacă prin persecuții groaznice. Conform istoriei, circa 6000 de oameni din vremea celor care au fost botezați din nou au trebuit să plătească cu viața. Și știți din pricina cărui verset? Efes. 4:5: „...un singur Domn, o singură credință, un singur botez.” Biserica de atunci și-a luat dreptul să-i numească eretici pe toți aceia care au fost botezați biblic, pentru că ei spuneau că nu poate să existe un al doilea botez – conform Bibliei poate fi făcut numai un singur botez pentru că este scris „...un singur Domn, o singură credință, un singur botez.” Și după înțelegerea lor acest unic botez era acela prin care au fost ei botezați în biserica de stat. Și așa era pentru ei, dar nu și pentru Dumnezeu și nici pentru credincioșii adevărați.

Din vremea aceea oamenii au avut necazuri pentru că și cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu, Martin Luther care a avut o minunată experiență de mântuire a spus: „Anabapțiștii (cei care se botează din nou – n.tr.) să fie blestemați.” Pentru că a înțeles greșit și a considerat ca botez ceva ce de fapt nu este un botez. Eu spun acest lucru pe baza Scripturii: stropirea nu este un botez. Un botez are loc printr-o singură scufundare. Înainte de a fi botezat, omul trebuie să fie întors la Dumnezeu, trebuie să aibă o trăire cu Dumnezeu, să primească iertarea păcatelor. Pentru că s-a înțeles greșit versetul care spune că trebuie să fie un singur botez, un singur Domn, cei care au fost călăuziți de Domnul să fie botezați au fost osândiți. Gândiți-vă la acest lucru: Satana s-a putut folosi de înțelegerea greșită pentru că lor nu le-a fost descoperit Cuvântul. El i-a subjugat pe oameni și i-a ținut în robie și oamenii nu au înțeles că Dumnezeu a făcut un început nou. Lucrul acesta mă doare, și anume că Satana se folosește într-una de Cuvântul lui Dumnezeu pentru a-i duce pe oameni în rătăcire cu acesta, pentru că el sucește Cuvântul. De aceea în mijlocul nostru accentul este pus pe faptul divin că avem nevoie de descoperirea prin Duhul. În punctul acesta nu te ajută diferitele traduceri ale Bibliei. Desigur că și eu am multe traduceri ale Scripturii în multe limbi, dar lucrul acesta nu este suficient. Trebuie să primești descoperirea prin Duhul lui Dumnezeu. Nu doar să înțelegem corect Mat. 28:19, ci și celelalte versete pot fi înțelese numai prin descoperirea Duhului Sfânt, pentru că botezul și botezul cu Duhul Sfânt... Botezul biblic în apă este încuviințarea noastră pentru Dumnezeu, și anume că noi am acceptat mântuirea și am primit iertare. Pentru aceasta aș vrea să citesc Cuvântul din 1 Cor. 12 pentru a lumina puțin lucrul acesta cu ajutorul Cuvântului. 1 Cor. 12:12, 13. „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, - tot așa este și Hristos.” „...- tot așa este și Hristos.” Aici Hristos ne este deja arătat ca și Cap al Bisericii, și Biserica este trupul. Să citim versetul 13: „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...” – nu într-o biserică, nu într-o religie, ci într-un trup și nu în vreun fel de trup cumva cândva, ci în Trupul lui Isus Hristos care este format din multe mădulare vii, din copiii ai lui Dumnezeu născuți din nou. Deci

„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.” Dați-mi voie să mai citesc odată versetul acesta. „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.” Vedeți, eu așteptam de fapt partea a doua de aici puțin mai repede. Vedeți, nu este doar botezul – aceasta este prima parte pe care o facem noi în ascultare de Cuvânt, iar după aceea Dumnezeu își dă aminul Său prin botezul cu Duhul Sfânt. Pentru că așa este scris în cartea Faptelor cap. 2:38-39. „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.” Botezul cu Duhul Sfânt aparține de lucrul acesta. Nu numai botezul în apă, ci botezul cu Duhul Sfânt este necesar. Iar cine citește Mat. 3 va vedea că Mântuitorul nostru a mers înaintea noastră arătându-ne calea, și s-au întâmplat ambele lucruri. El a spus: „...așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Și Ioan L-a botezat. El nu a turnat apă peste Domnul, și nici nu L-a stropit, ci L-a botezat, și când a ieșit din apă cerul s-a deschis și Duhul lui Dumnezeu s-a coborât. Acum El era Unul care și-a putut începe slujba. La fel este cu noi. Ascultarea de Cuvânt (de credință) trebuie să fie zidită din nou.

Am amintit acest lucru pentru că sunt oameni care spun „Noi suntem deja botezați ca și credincioși.” Apoi sunt alții care spun că au fost botezați când erau copii mici, și după aceea au mai fost botezați și în alte biserici. Eu am întâlnit oameni care au fost botezați de trei ori. Dar nu au fost botezați corect, și au fost botezați după aceea a patra oară, dar de fapt de-abia atunci au fost botezați pentru prima dată. Pentru că primele trei botezuri nu au valabilitate. Deci când Sfânta Scriptură spune „...un singur Domn, o singură credință, un singur botez” aici este vorba despre singurul Domn și acesta este Isus Hristos Domnul nostru. Apoi mergem înapoi la 1 Cor. 12:3: „Și nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul”, decât prin Duhul Sfânt.” Și dacă spunem că El este Domnul, prin aceasta noi mărturisim că este numai un singur Domn și acest Domn este Dumnezeu. Și Dumnezeu este Domnul. Deci întotdeauna mergem înapoi la mărturia completă a

Sfintei Scripturi. Repet: Dușmanul răstălmăcește fiecare Cuvânt și prin aceasta îi înrobește pe oameni și câteodată aceștia sunt duși dintr-o închisoare în alta. Dar Dumnezeu conduce în libertate, în libertatea copiilor lui Dumnezeu. „...dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.”

Deci toți aceia care au fost stropiți în vreun fel sau peste care s-a turnat apă, sau așa cum se întâmplă în mod repetat – printr-o scufundare de trei ori în Numele Tatălui... eu nu vreau să repet formula aceasta – și voi scrie despre acest lucru, și anume că în original, în toate manuscrisele, Matei 28:19 nu a fost așa cum este scris astăzi. Eusebiu, unul dintre învățații bisericii, confirmă lucrul acesta: în original în Matei 28:19 era scris „Mergeți în toată lumea, învățați toate neamurile, și faceți ucenici botezându-i în Numele Meu.” Așa este scris în toate manuscrisele. Numai atunci când s-a împărțit dumnezeirea a fost nevoie de o „învelitoare” (sau: o dovadă – n.tr.) și lucrul acesta s-a ascuns după această formulă. Și ambele sunt erezii: și învățătura despre trinitate și botezul trinitar! Dumnezeu este Unul, cu toate că ni S-a descoperit ca Tată în cer, în Fiul pe pământ și prin Duhul Sfânt în noi. El rămâne Unul și Același în veci.

Deci dacă cineva a fost botezat o dată sau de două ori, o dată când a fost mic, apoi din nou când a fost mare, uitați aceste lucruri pentru totdeauna. Numai când ați crezut biblic și ați înțeles ce este de fapt botezul, prin descoperirea Duhului Sfânt – și anume așa cum o spune Pavel nu doar în Romani 6, ci și în Coloseni și în diferite locuri, că noi mai întâi trebuie să murim cu Hristos, să fim răstigniți împreună cu El și după aceea să fim îngropați împreună cu El prin botez. Un nou născut nu știe nimic despre ceea ce s-a petrecut pe Golgota. Dușmanul a reușit într-adevăr ca până în ziua de azi să ducă oamenii în rătăcire.

Apoi când noi spunem cu multă durere în inimile noastre căci chiar și aceia care au gustat paharul mântuirii, care spun că au trăit harul lui Dumnezeu, rămân totuși în toate învățăturile tradiționale fără să iasă din ele, atunci ei nu au recunoscut ceasul în care trăim. Ei nu au înțeles că acum nu este timpul compromisurilor, când religiile sunt unite. Acest lucru se poate întâmpla acolo unde domnește dușmanul,

dar în biserica Dumnezeului Celui Viu trebuie să se întoarcă frica de Dumnezeu, Cuvântul Lui trebuie primit cu respect, și să se spună „Doamne, eu Îți dau dreptate – eu spun „amin” la Cuvântul Tău.”

De exemplu când Petru sau Pavel au botezat în Numele Domnului Isus Hristos, atunci noi spunem „amin” la lucrul acesta. Dar cine spune Amin? Numai acela care se lasă rânduit biblic. Apoi când auzi din gura unor frați – mai ales de la cei ce vin din mediile evangheliei depline – că fratele Branham a răspândit învățături false pentru că el nu a vestit trinitatea și botezul trinitar, și mai ales pentru că el le-a arătat femeilor locul lor... Cu toții știți că de-abia poți găsi o predică în care fratele Branham să nu fi atacat femeile. De ce? Pentru că în 1933 i-a fost arătat că femeile vor primi dreptul de vot, că vor părăsi locul pe care li l-a dat Dumnezeu în familie implicându-se în carieră și în viață pe cont propriu (vezi „femeia Cosmo” din revistele românești), și ce s-a întâmplat de atunci? Familiile au suferit...

Dar ca să trec la subiect: s-a mers atât de departe încât unul dintre mai mari evangheliști care predicau vindecarea a venit la fratele Branham și i-a spus: „Lasă-mă să mă rog pentru tine. Tu îți ruinezi slujba. Tu ai o slujbă de la Dumnezeu – o slujbă deosebită – dar tu îți ruinezi slujba pentru că totdeauna ataci femeile.” Și așa mai departe. Și atunci fratele Branham a spus: „Se poate oare ca prin slujba pe care mi-a dat-o Dumnezeu să se distrugă scopul pentru care a fost trimisă? Eu nu cred.” Dumnezeu trimite o slujbă cu un scop. Și noi am recunoscut prin har că toți bărbații renumiți au trecut pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu. Pentru ei numai semnele și minunile au fost importante. Și ce a rămas? O generație întreagă caută semne și minuni.

Cine merge în țările catolice, mai ales în America de Sud și Centrală, sau cine merge Fatima sau Lourdes sau în alte locuri – oamenii merg acolo, ei sunt duși acolo, invalizii merg acolo ca să se vindece. Dar ce a spus fratele Branham? Cel mai bolnav trup este trupul lui Isus Hristos. Acesta este trupul care are nevoie de vindecare, de vindecare divină. Iar medicamentul a fost trimis chiar de Dumnezeu. „Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este nici un doctor acolo?” Dumnezeu a pregătit totul pentru noi, dar noi trebuie să

ne predăm Lui spunând: „De acum încolo nu mai contează convingerea mea. De acum încolo eu sunt convins de adevăr prin Duhul Tău și prin Cuvântul Tău.” Convingerea trebuie să vină prin Duhul lui Dumnezeu, și atunci noi nu ne mai învățăm unii pe alții, ci Dumnezeu ne învață pe toți prin har.

Sunt câteva lucruri... de exemplu dacă privim la Ierusalim, acolo ne doare cel mai mult. Dacă se întâmplă în Roma, atunci pentru noi este o lucrare oarecare unde dușmanul și-a ridicat scaunul lui, și de acolo conduce tot pământul. El încă este domnul lumii acesteia, dumnezeul acestei lumi, care lucrează în copii neascultării – așa este scris și așa și este până în ziua de azi. Am auzit că de curând a fost o discuție la televiziune, dacă Pavel a putut de fapt să fie cetățean roman, pentru că el locuia în Israel. Iar domnii discutau acolo, în loc să caute în istorie ca să vadă că anul 63 a fost un an deosebit și anul 30 î.C. a fost începutul domniei Imperiului Roman iar Pavel s-a născut ca Saul din Tars ca cetățean roman după cum el însuși spune în cartea Faptelor. Dar se caută porțițe de scăpare. Iar ceea ce se vede acum, frați și surori, desigur că nu este la voia întâmplării, ci vechiul Imperiu Roman se ridică din nou sub domnia Romei. Toate tratatele importante sunt semnate la Roma și trebuie știut că de acolo este condusă toată lumea. Nu doar o binecuvântare la sfârșit de an sau de Crăciun, ci din Roma este exercitată conducerea lumii.

Însă când ne gândim la Ierusalim, atunci ne doare. Și eu am fost nevoit să mă gândesc în mod deosebit la un verset care este cel mai important în Israel. Aproape că nu există un verset care să se ridice peste Exod 23:19. Eu nu știu de ce i se dă atâta importanță. Poate pentru că a fost înțeles greșit. Nici chiar traducerea nu este corectă, dacă o compari cu textele originale. Eu citesc Exod 23:19: „Să aduci în casa Domnului, Dumnezeului tău, pârga celor dintâi roade ale pământului.” Și acum urmează versetul foarte important pentru evreii ortodocși: „Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.” Mai mult ca sigur că în mijlocul nostru sunt gospodine, chiar gospodine bune – sunt sigur de asta. Dar până în ziua de azi eu personal nu am auzit niciodată ca vreun fel de carne să se fiarbă în vreun lapte. Supa cu lapte e supă cu lapte iar supa cu carne este supă cu carne – așa știu

eu până acum. Și ce am făcut noi? Fratele Kramer îmi este de mare folos. Noi am căutat locul acesta în traducerea din anul 1861. Și știți cum spune textul acela? „Să nu fierbi iedul care sugă laptele mamei lui (neîntărcat).” Închipuiți-vă ce diferență este. După lege, iedul trebuia să fie șapte zile cu mama lui și să se bucure de laptele mamei. Numai a opta zi putea să fie jertfit. Și acum este scris într-adevăr, eu citesc din nou: „Să nu fierbi iedul câtă vreme mai sugă laptele mamei.” Deci nu în timpul celor șapte zile în care noul născut sugă laptele mamei sale. „Așteptați până ce lucrul acesta ia sfârșit, și după aceea închinați-mi-L Mie, în ziua a opta.” Se poate merge în Lev. 23. Dar uitați-vă cât de ușor pot să apară înțelegeri greșite dacă nu este nici o descoperire. Și eu repet azi aici că nu ajunge să compari traducerile. Eu mi-aș putea umple biroul de la stânga la dreapta cu diferite traduceri. Descoperirea vine numai de la Dumnezeu. Și vine atunci când avem nevoie de ea. Atunci Dumnezeu ne-o dăruiește. Și eu vă spun și de ce dă Dumnezeu descoperire: pentru că noi nu cunoaștem lucrurile prin noi înșine. Noi nu suntem suficient de inteligenți încât să știm toate lucrurile. Și de aceea suntem destul de smeriți încât să-l lăsăm pe Dumnezeu să ne descopere totul. Și acesta este desigur harul pe care ni l-a dat Dumnezeu.

Apoi mergem la toate celelalte versete. Domnul vorbește femeii de la fântână în Ioan 4:22 și spune: „Mântuirea vine de la Iudei.” Și deja sunt mulți iudei care spun: „Fără noi voi nu sunteți nimic. Voi depindeți de noi pentru că mântuirea vine de la iudei.” Când auzi toate aceste interpretări atunci chiar începi să te simți altfel. Mântuirea vine de la Dumnezeu. Puteți merge în Rom. 9 de la v. 4-5. Eu cred că Duhul lui Dumnezeu dorește ca aceste șiretlicuri ale dușmanului să fie descoperite. Dușmanul ia un Cuvânt din care face o cursă și-i omoară pe oameni. Acest lucru trebuie să se termine, în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea este necesar ca noi să citim toate versetele biblice. Rom. 9 de la v. 4-5 „Ei sunt Israelii, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele, patriarhii, și din ei a ieșit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!” Lucrul acesta este minunat. Așa o credem și noi. Dumnezeu i-a ales pe

Avraam, Isaac, și Iacov – patriarhii – cele 12 seminții și Domnul nostru a ieșit din această genealogie curată. Dar desigur că Isus Hristos Mântuitorul nostru nu a fost nici iudeu nici dintre neamuri, ci El a fost Emanuel, Dumnezeu descoperit în trup, dovedit neprihănit în Duhul.

Și de aceea evreii accentuează ca copiii să fie numiți după mamă. Maria a fost numai purtătoarea. Ea a fost mama. Dumnezeu prin Duhul Sfânt a produs zămislirea, de aceea se spune: „ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfânt.” „De aceea Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.”

Cineva dintre frații noștri a spus aici că așa cum bobul de grâu care este pus în pământ, toate calitățile apar la seceriș, tot așa va fi și cu noi. Fie că o înțelegem sau nu, noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu datorită lucrării de răscumpărare încheiate pe crucea de pe Golgota. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Apoi Galateni 4:4, noi am fost înfiați prin Fiul. De asemenea în Rom. 8 de la 26.

Frați și surori toate acestea nu s-au întâmplat numai ca să fie citite (amintite, sărbătorite - n.tr.), ci ca noi să credem, să trăim aceste lucruri, și să venim la ascultarea de credință, pentru ca în cele din urmă plăcerea lui Dumnezeu să poată să vină peste noi, și noi toți să devenim părtași ai naturii divine, cu toate făgăduințele pe care ni le-a dat Dumnezeu, și ca Duhul Sfânt să poată să facă prin har pecetluirea.

Să vorbim pe scurt și despre pecetluire. Prorocului Daniel i s-a spus: „pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului.” Și dacă am fi putut să mergem acum la Apoc. 5 și să arătăm ce a făcut Dumnezeu în vremea noastră... desigur noi știm că cele două lucruri sunt scrise: mai întâi cartea a fost pecetluită, apoi „pecetluiește Cuvântul în ucenicii mei.” O puteți citi în prorocul Isaia 8. Ambele lucruri formează o unitate. Dacă este deschisă cartea pecetluită, și Cuvântul este descoperit, și după aceea noi îl primim, atunci ambele lucruri s-au întâmplat: mai întâi deschiderea pecetilor, a lucrurilor care au fost pecetluite, iar după aceea Cuvântul descoperit de Dumnezeu și pus în

inimile noastre este pecetluit acolo. Aceasta este substanța divină, conținutul dumnezeiesc.

Iar aici noi trebuie s-o spunem foarte ferm: Dumnezeu nu se află în nici o răstălmăcire. Nicidecum! Azi am auzit de la fratele din Luanda cât de împotrivitori sunt oamenii față de acest fel de vestire, cum se luptă ei din răputeri. Ei se împotrivesc și se luptă din răputeri și împotriva celui ce poartă Cuvântul, ca să zdruncine încrederea în el. Acest lucru ne întristează, dar nu ne facem așa multe probleme din această pricină. Dumnezeu va spune ultimul cuvânt. Și noi îndrăznim să spunem că fiecare interpretare și răstălmăcire vine de la Dușman și Dumnezeu nu se poate găsi în nici o interpretare ci în interpretări se află acela care întinde curse și-i omoară pe oameni. Noi n-avem nici o legătură cu interpretările pentru că am primit adevăratul înțeles al Cuvântului.

Iar acum, să vorbim despre punctul atât de disputat din Apoc. 10. Mai întâi lăsați-mă să mă întorc la Daniel 12, unde a fost descoperit totul, despre cele patru împărății mondiale, despre antihrist, mai ales despre ultima putere – lui i-au fost descoperite toate detaliile, și acest lucru nu s-a întâmplat numai prin inspirație, ci îngerul Gabriel a venit la el și i-a spus vedeniile pe care le-a văzut. El i-a spus simplu „Ceea ce vezi acum în vedenie este așa și-așa.” Și i-a clarificat lucrurile. Daniel nu a fost nevoit să interpreteze. Lui i-a fost descoperit adevăratul înțeles pe loc. Dar acum comparația: totul a fost descoperit și scris și după aceea cartea a fost pecetluită până la vremea sfârșitului. În Apoc. 10 n-a fost scris nimic despre ceea ce au spus cele șapte tunete. A trebuit să fie pecetluit fără ca măcar să fi fost scris, astfel ca nimeni să nu aibă acces. Aminul vostru nu a fost destul de puternic. Trebuie să ne întoarcem la Cuvânt și să citim cu precizie ce este scris și să ne fie descoperit prin Duhul.

Frați și surori, de câteva zile am fost călăuzit spre un anume verset și l-am tot căutat. În Africa am spus oamenilor că deși arăt încă tânăr am totuși niște ani în urma mea, și desigur că ei au râs puțin. Dar versetul pe care l-am căutat l-am găsit în această dimineață – mulțumesc lui Dumnezeu. Rom. 11:25: „Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta...” Ce i-a

spus Evei Dușmanul? „Veți fi înțelepți. Veți fi înțelepți. Veți fi înțelepți. Vi se vor deschide ochii. Da, veți fi ca Dumnezeu, veți cunoaște toate lucrurile.” Dar ce a fost în această înțelepciune? Ce a fost în pomul cunoștinței? Șarpele și moartea, despărțirea de Dumnezeu. Frați și surori, nu interpretați, ci Cuvântul în original. Căci cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu lui Dumnezeu rămâne în veci. Și noi spunem azi împreună cu Petru – și aceasta nu este numai o mărturisire, ci este adevărul – și acesta este Cuvântul, pe care vi l-am predicat ca evanghelie veșnică. William Branham nu a format o religie nouă, o denominațiune nouă, ci el ne-a adus înapoi la credința părinților, la Cuvântul original al apostolilor și prorocilor. Și aici centrul n-a fost nici un proroc și nici un apostol: temelia a fost atunci și este și astăzi Isus Hristos: „fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.” Mulțumire lui Dumnezeu pentru slujba profetică, pentru deschiderea pecetilor, pentru tot ceea ce a făcut El. Mulțumiri lui Dumnezeu pentru că ne conduce prin Duhul Său în Cuvântul Său. Între noi nu este nevoie să ne socotim singuri înțelepți. Toți știți: căderea vine atunci când cineva spune „Eu voi... eu voi...” iar după aceea este prea târziu. Cinci de „Eu voi...” au fost la căderea lui Lucifer: „Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Prea Înalt.” Puteți citi – este scris în toate Bibliile. Să uităm odată pentru totdeauna toți acești „Eu voi...” și să ne predăm cu toată inima voii lui Dumnezeu. „Nu voia mea, ci a Ta.” „Facă-se voia Ta pe pământ, așa cum se face în ceruri.” Atunci se întoarce frica de Dumnezeu, și de asemenea frații care astăzi nu acceptă corectarea vor vedea că se va sfârși cu interpretările lor.

Încă o observație: cine a fost martor la toate acestea pe plan internațional, a văzut cât de des s-au schimbat caii și călăreții, câte învățături ale tunetelor – nu vreau să intru în detalii. La Dumnezeu toate lucrurile rămân așa cum au fost la început. Și când veniți aici – și lucrul acesta este pentru toți cei ce ascultă și ne urmăresc: noi nu avem descoperiri noi, nu avem învățături noi. Noi avem descoperirea lui

Isus Hristos, descoperirea prin Duhul lui Dumnezeu care ne călăuzește în tot Adevărul. Mai mult sau mai puțin nu vrem, ci numai ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi. Și Domnul nostru spune: „Dacă rămân în voi cuvintele Mele...” Și amintiți-vă comparația dintre ispitirea Domnului nostru și căderea din Eden. „Veți fi înțelepți...” O, ce frumos este când un predicator poate să vină în față spunând „Eu am primit o descoperire. Acum v-o pot spune.” O, acest lucru îl face pe predicator să se simtă așa de bine, pentru că el știe mai mult decât oamenii care șed acolo. Dar ce să fac eu cu cunoștința lui când aceasta trece pe lângă Dumnezeu? Și cu aceasta mă refer la toți aceia care merg pe căi greșite și prezintă învățături greșite despre pecetea a șaptea, despre cele șapte tunete, despre tot felul de lucruri, fără ca măcar să știe ce dezastru își aduc lor și altora.

Cu noi să fie odată pentru totdeauna așa: pentru noi să conteze numai Cuvântul Dumnezeului nostru, și tot restul să fie pentru alții. La ce folosește dacă spunem că toți ceilalți sunt greșiți, dacă cei care sunt în cadrul mesajului timpului de sfârșit, au adus mai multă eroare decât toate bisericile la un loc din timpul Reformei încoace? Este de necrezut ce se spune acolo. Noi ne ținem la distanță în întreaga lume de tot ceea ce se întâmplă sub denumirea de „mesajul timpului de sfârșit”, sau cum s-o mai numi. Dacă nu se potrivește cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci noi nu avem nimic de-a face cu aceasta. Dumnezeu veghează numai asupra Cuvântului Său.

Dacă oamenii împart haine de rugăciune care au zăcut pe undeva 40-50 de ani, atunci este problema lor. Eu nu le împart. Pentru mine o batistă este de ajuns, iar dacă cineva o dorește, o poate primi. Iar dacă cineva crede că fratele Branham se va întoarce pentru a avea misiunea din cort, atunci s-o creadă. Eu nu am nici o făgăduință în Biblie în privința aceasta și las în seama lui Dumnezeu ce face El. Dar eu pot să cred și să predic numai ce se găsește în Biblie. Amin și iar amin. Să ne ridicăm și să ne rugăm.

La câți le-a vorbit Domnul? Eu cred că Dumnezeu ni s-a adresat tuturor. Noi vrem să ne rededicăm Lui spunându-i din inimă: Doamne iubit, Dumnezeul nostru, făcă-se voia Ta. Noi dorim ca Dumnezeu să lucreze în noi ascultare de Cuvântul Său și ca biserica să

fie o Mireasă curată a Cuvântului care nu tolerează nici o învățătură străină și nici un duh străin ci numai învăătura care vine de la Dumnezeu și care ne este descoperită prin Duhul Sfânt. Să se întâmple astăzi în locul acesta și pretutindeni, ca Dumnezeu să ajungă la dreptul Său cu noi toți. Aleluia. Să mulțumim împreună Domnului:

Tată ceresc, Îți mulțumim din inimi pentru Cuvântul Tău sfânt și scump care rămâne în veci, pentru descoperirea prin Duhul Tău, pentru călăuzirea în tot Adevărul prin Duhul Tău. Aleluia. Lăudați pe Domnul. Lăudați pe Domnul. Lăudați pe Dumnezeu. Aleluia. Laudă lui Dumnezeu. Laudă lui Dumnezeu. Laudă lui Dumnezeu. Laudă lui Dumnezeu. Aleluia. O, Dumnezeule. O, Dumnezeule. Aleluia.

Să cântăm „E puterea ce minuni face...”

Ne gândim acum la Lev. 17:11: „Căci viața trupului este în sânge.” Isaia 53:10: „Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.” Am putea merge în Evrei și în 1 Pet. 1:18: „căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați,..., ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.” în care a fost viața divină. Și sângele acesta vorbește mai bine decât sângele lui Abel. Acest sânge ne eliberează – slavă lui Dumnezeu. Turmă răscumpărată prin sânge, mulțumește Domnului, slăvește puterea sângelui Său. Satana, îngerul nimicirii, trebuie să treacă pe lângă noi, el nu ne poate atinge. El nu ne poate atinge! Aleluia. Dacă Domnul vede sângele, acesta este protecția noastră. Și noi toți credem din toată inima în sângele ispășirii și al răscumpărării.

Încă o întrebare: este cineva aici care dorește să fie botezat? Cineva care a auzit Cuvântul și care acum crede și vrea să facă legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, care vrea să fie botezat biblic? Atunci ridicați mâna ca să vedem. Până acum numai o persoană... fratele Rus a văzut trei. Da. Putem face botezul astăzi. De asemenea îl puteam face peste patru săptămâni – ce ziceți? Astăzi? Astăzi. Bine. Întotdeauna când Cuvântul este predicat și oamenii doresc să fie botezați, atunci este timpul potrivit.

[fratele Frank anunță călătoria spre Israel.]
Dumnezeu să vă binecuvânteze.